

Hejsek 5

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXV leden 2020

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Štěkám to nejlepší do nového roku 2020, milí Vpředáci! Buďte hodní na rodiče i vedoucí a nezapomínejte nosit povinné věci :).

Haf! Haf! Haf!

Vánoční výpravu jsme strávili na Sázavce a atmosféra byla vskutku kouzelná. Sněhu bylo sice poskrovnu, ale i tak jsme si společně Vánoce jaksepatří užili. Dárky v tombole byly všechny velmi nápadité a povedené. Dobrá práce!

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Aničce, Káje a Mety! V lednu nás čeká výprava na brusle. Nejspíše pojedeme do Černošic, kde máme vyzkoušený vel-

ký stadion bez nadbytečného množství bruslařů. Zatím to nevypadá, že by mohla v dohledné době zamrznout Vltava. Sejdeme se už na čaji, promítneme si něco pěkného a následně přespíme v klubovně.

Haf! Haf! Haf!

Pátrání po profesorovi Ducháčkovi úspěšně pokračuje. Mladší již získali 4 artefakty a blíží se vstupu do tajemného podzemí.

Haf! Haf! Haf!

Nezapomeňte, že v Pejskovi naleznete i drobné úkoly, za které můžete získat body do bodování, tak žhavte mozkové závity a pilně odpovídejte!

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

7. 1.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
10. 1.	Čaj o páté	(16.00—19.00)
11. 1.	Výprava na brusle	
14. 1.	Družinové schůzky	(17.00—19.00)
15. 1.	Družinová schůzka	(17.00—19.00)
21. 1.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
28. 1.	Družinové schůzky	(17.00—19.00)
29. 1.	Družinová schůzka	(17.00—19.00)

A dále?

1. 3.	Hra od Arálií
7. 3.	Výroční výprava
9. — 13. 4.	Velikonoční výprava
7. — 10. 5.	Putování
22. — 24. 5.	Štítek táborníka
12. — 14. 6.	Poklad

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

S novým rokem je tady i spousta dalších oddílových akcí, na které se už opravdu těšíme. I když je léto ještě daleko, už pro vás máme termín tábora. Letos proběhne 4. — 11. července. Tak si запиšte termín do svého kalendáře, protože si myslím, že nás letos čeká opět veliké dobrodružství.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Více informací o táboře se dozvědí rodiče na schůzce 30. 1. od 18.00. Potkáme se venku před klubovnou.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Všem vám štěkám do nového roku hodně štěstí a zdraví všem. Týnce a Šerifovi také všechno nejlepší k narozeninám.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

9. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
10. 1.	Čaj o páté	(16.00—18.00)
11. 1.	Výprava do ZOO	
16. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
23. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
30. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

- 7. 3. Výroční výprava
- 27. — 29. 3. Výprava do Nelahozevsi
- 12. — 13. 4. Velikonoční výprava
- 22. — 24. 5. Štítek táborníka
- 6. 6. Poklad
- 4. — 11. 7. Tábor

Štěně

Vánoční výprava na Sázavku z pohledu malého Vpředu

V brzkém odpoledni jsme se sešli i se dvěma zástupci velkého Vpředu na Hlavním nádraží a vyrazili jsme na sedmé nástupiště. Tam jsme nastoupili na vlak do Kolína. Cestu jsme si zpříjemňovali hraním her z Májčiny KPZ. Náš vlak cestou nabral zpoždění, takže jsme při přestupu museli doufat, že na nás následující vlak počká a zrychlit náš přesun na vedlejší nástupiště. Vše se podařilo a my jsme za chvíli seděli ve vlaku, který nás dovezl až do Sázavky. Po výstupu z vlaku jsme vyndali baterky a vyrazili na dobrodružnou cestu do chaty. Uteklo to a za chvíli už jsme večereli ve vyhřívající se chatě. Než jsme šli spát, přelstili jsme venku hlídače a ukradli mu několik cenností.

Ráno jsme se probudili a přivítali jsme se s velkými, kteří přišli chvíli poté, co jsme zalehli do spacáků. Nasnídali jsme se a upevnili jsme žrádlo pro hrocha na provázky, abychom zvířátkům mohli stromeček krásně ozdobit. Takto vybaveni jsme se vydali směrem k oboře se srnkami. Po cestě jsme našli vhodný remízek, kde jsme zvířátkům ozdobili hned několik stromečků. O kus dál jsme po skupinkách vyráběli PFka. Pak se služba vydala zpátky, aby nám uvařila oběd. My ostatní jsme pokračovali dále k oboře. Když jsme si prohlédli tamní zvířátka, vyrazili jsme jinou cestou zpátky

na chatu. Po našem příchodu jsme se ještě před obědem rozdělili na starší a mladší a zahráli si několik her. K obědu jsme si pochutnali na těstovinách s červenou omáčkou.

Po jídle jsme začali chystat vánoční večer. Někteří zařizovali stromeček, jiní vyráběli věnec, vařili večeři, pekli vánočku, nebo vyráběli vánoční ozdoby. Zároveň s tím si každý vyrobil svou lodičku a nakreslil mapu svého života. Odpoledne jsme zakončili tradiční večeří a slavnostní večer mohl započít.

Nejprve jsme si představovali své mapy života a pak jsme za pomoci našich lodiček vypuštěných na vodu nahlédli do budoucnosti. Následně jsme se za zvuku vánoční hudby postupně vydali k vánočnímu stromku. Tam jsme si zazpívali několik koled a začali jíst cukroví. Poté jsme si jako každý rok zahráli pudink a po sněžení většiny pudinku nastal čas na oddílovou tombolu. Letos se nám pod stromečkem sešly moc pěkné dárky. Když už měli všichni rozbaleno a uhodnuto, od koho si dárek vylosovali, dostali jsme ještě dárky od vedoucích a od oddílových družinek. To už se ale večer nachýlil ke svému konci a bylo načase jít spát.

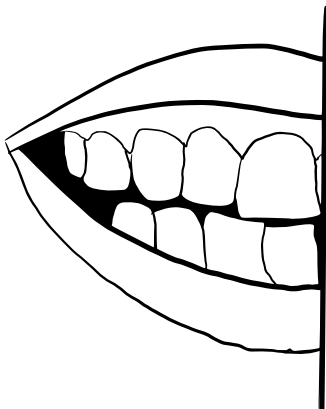
V neděli jsme vstávali až v devět hodin. Ke své snídani jsme ještě všichni dostali na ochutnání kus vánočky. Potom jsme si šli zabalit a odměnou za dobře zabalený batoh nám byl výborný lívanec od Esterky. Zbytek dopoledne jsme strávili hraním her, starší šli hrát do lesa indiánskou házenu a my mladší jsme zůstali u chaty, kde jsme nejprve chytali nezbedné cukroví na útěku a pak jsme se snažili ukrást hlídačovi diamant. Hlídačů se nakonec vystříдалo několik,

ale žádnému z nich se nepodařilo diamant ochránit. Pak už nastal čas na to se naobědvat, uklidit chatu a vyrazit na vlak. Tentokrát jsme přestupovali ve Světlé nad Sázavou a do Prahy jsme jeli zvláštním vlakem, kterým nikdo z nás do té doby nejel.

Kde je kartáček a pasta?

Ze všech těch sladkostí, co jsme o vánocích snědli se nám můžou na zubech tvořit kazy. Dá se tomu ale zabránit, a to dobrým čištěním zubů. Panu Mozečkovi se roztrhl nákres zubů a tak neví, kde se musí vyčistit. Pomůžeš dokreslit pusu se zuby? Pokud to ukážeš Týně, bod do bodování tě nemine.

Pejsek

Hádanky

Správné odpovědi říkejte Pomerančovi. On vám za ně dá pár bodů do bodování.

Pro mladší (do páté třídy):

Mám otce i matku a přece nejsem syn. Kdo jsem?

Pro starší:

Máme tři krajíce chleba a jednu pánev, na kterou se vejdou současně pouze dva krajíce chleba. Jedna strana chleba se na pánvi opeče za jednu minutu. Za jaký nejkratší čas je možné tyto tři chleby opéct z obou stran a jak?

Johy se ptá...?

Co jsi si vylosoval/a v tombole?

Esterka: Já jsem si vylosovala plyšovou kočku. **Justýnka:** Já jsem si vylosovala bedničku od Poma. **Pórek:** Já jsem si vylosovala obraz od Máti, na kterém byl Joker. **Samara:** Já jsem si vylosovala mejdla od Aničky, který maj na sobě takovou vlnu. **Johánek:** Já jsem si vylosoval kámen. **Mikulda:** Já jsem si vylosoval rozetu. **Tea:** Vylosovala jsem si

čokoládová lízátka. **Anička:** Já jsem si vylosovala buchtíčky. **Markétka:** Polštářek. **Julinka:** Já jsem si vylosovala svíčku a stylový náramek od Emičky a to mi udělalo radost. **Oski:** V tombole jsem si vylosoval hrníček. **Štěpán H.:** Úplně nejlepší gumový medvídky a žízalky (hodně slizký). **Mety:** Já jsem si vylosovala takovej hezkej penálek s obrázkem. **Emička:** Já jsem si vylosovala mističku na který jsou čtyřlístky a trojlístky. **Kuban:** Kvalitní dárek. **Emma:** Já oříšky a kakao. **Mát'a:** Velký polštář od Ely. **Štěpán V.:** Nějaký záložky. **Kryštof:** Náhrdelník. **Janička:** Hrnek.

Jaký je tvůj oblíbený druh cukroví?

Pórek: Linecký a kokosové koule. **Justýnka:** Rohlíčky. **Esterka:** Rumové kuličky a banánky. **Samara:** Vosí hnízda. **Tea:** Rumové perníčky. **Johánek:** Perníčky a vosí hnízda. **Emička:** Mám ráda všechno kromě rumových. **Mikulda:** Rumové perníčky. **Emma:** Já mám ráda vanilkový rohlíčky. **Štěpán H.:** Rumový perníčky, vanilkový rohlíčky, potom mám rád linecký, slepený vanilkový linecký, linecký z tenkýho těsta, takový ty oříšky, vosí hnízda, včelí hnízda, potom mám rád různý sušenky a nepečený cukroví. **Eda:** Linecký. **Mát'a:** Já si nepamatuju, jak se to jmenuje.

Co si přeješ k Vánocům?

Samara: Já nevím. **Anička:** Housle. **Eda:** Sluchátka. **Esterka:** Tebe Johanko a foťák. **Johánek:** Já si přeju auto-

dráhu, lego technik auto na ovládání, potom ještě lego architektura a to je všechno. **Tea:** Novej sedák. **Markétka:** Hafika. **Julinka:** Hrozně moc knih. **Oski:** Něaký lego. **Sára:** Nevím.

Co bys na výpravě chtěl/a jíst místo kuby?

Esterka: Řízky. **Pórek:** Nevím. **Samara:** Já jím i kubu ale klidně bych si dala třeba bramborovej salát nebo polívku. **Johánek:** Třeba krupicovou kaši. **Mikulda:** Smažák. **Tea:** Česnekovou polévku. **Julinka:** Krůtu na paprice. **Oski:** Lívance třeba. **Eda:** Cokoliv! **Matěj:** Mát'u. **Štěpán:** Pizzu. **Mát'a:** Klidně i maso třeba. **Kuban:** Řízeček. **Sára:** Brambovej salát.

Výprava na brusle — 2000

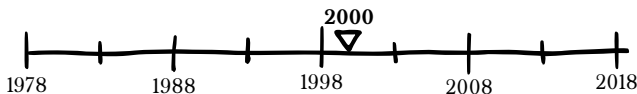
retro kronika

V sobotu ráno jsme se sešli na Andělu ne zrovna v hojném počtu osmi lidí. Nakonec nás bylo přece jen o trochu více, protože Míra s Verčou čekali u autobusu. Cesta do Dobříše netrvala dlouho, ale autobus byl docela přeplněný. Cestou k rybníku, jak jsme doufali, tak k zamrzlému, jsme se stavili v krámě, což byl dobrý nápad a všichni doplnili zásoby.

Dorazili jsme k rybníku a zjistili, že je opravdu zamrzlý a že se na něm dá bruslit. Po chvíli Mára zjistil, že nemá

část flétny a tak se pro ní šel vrátit. Asi po půl hodině Bobr zjišťuje, že Mára zmizel a vytahuje pohřešovaný díl flétny. Veronika nakonec zasáhla a šla pro Marka. Za další chvíli se oba vrátili a vrhli se za ostatními k ledu.

A tak jsme bruslili. Někdo líp, někdo hůř, ale padal skoro každý.

Omrzliny

Většina z nás má zimu spojenou s lyžováním, sáňkováním a dalším dovádění ve sněhu. Zima s sebou ale přináší i jistá rizika, například v podobě omrzlin. Je to poškození tkáně, vyvolané působením chladu. Příznaky mohou být například znecitlivění poraněných částí, nebo tvoření puchýřů.

Omrzliny léčíme takto:

Poraněnou oblast ponořte do vlažné a později teplé vody. Pokud nemáte k dispozici vodu, můžete dát ruce např. do podpaží a obličej můžete zahřívát dlaněmi.

Pokud se tvoří puchýře, nepropichujte je, ale převažte je sterilním obvazem. Když se stav nelepší, zajistěte lékařskou pomoc.

Cestopis z Ukrajiny

středa 28. srpna

Opět jsme vstáváme v sedm, a protože jsou stany v podstatě suché, tak je hned balíme. Vyrazit nám tentokrát trvalo hodinu a třičtvrtě, na což nejsme úplně hrdí... Cílem dne bylo dojít co nejbližší k Ust'-Čornej, kam nás čekalo velké klesání, a z ní pak zase šílené stoupání na poslední část polonin před Koločavou.

Cesta poměrně rychle odsýpá a brzy svačíme na vrcholku kopce Gerišaska, kde jsme rok předtím obědvali.

Cestou z kopce dolů se Vosa poměrně hodně vysekal a roztrhl si kalhoty, ale přežil, a sklesali jsme až ke stanové základně místních bačů, s jejichž spoustou ovcí, psy a velmi mladým zástupcem jsme již měli tu čest během sestupu. Šli jsme dál a dál a dál, až byl čas v jednom menším sedle vyhlásit pauzu na oběd. Najednou se na protějším kopci objevila hromada teréňáků s nápisem „Extreme Adventure“.

Bylo jich fakt hrozně moc a projížděly přímo kolem nás, takže jsme chvíli sledovali, jak bez problémů zdolávají okolní terén.

Bylo vedro, jako všechny předchozí dny, a my přes menší i větší kopce a sedla pokračovali v cestě. Na jednom z kopců byl hezký výhled, tak jsme chvíli odpočívali a hleděli do

krajiny, když v tom se ze zatáčky vyřítilo auto s otevřenou kapotou, řidič sotva viděl na cestu, jel nad okrajem srázu a my jen taktak uskočili, ale jinak v pohodě. Zanedlouho poté jsme potkali zhruba stejně starou i početnou skupinku Čechů, skautů, se kterými jsme si chvíli povídali a vyměnili si tipy na pramínky.

Na Tempě, posledním pořádném vrcholu před klesáním, si dáváme svačinu a pozorujeme pasoucí se koně (Vosa velmi obezřetně). Při následném sestupu začali Pom se Štěpim testovat novou techniku, při které poskakovali a nebolela je z toho kolena, a strašně nás tím předbíhali, takže na nás museli čekat ještě víc než předtím, ale my zbytek jsme se báli, že bychom se akorát rozsekali. Kus za prvním ze dvou kopců jménem Stohy začal terén výrazněji klesat, až jsme se dostali do lesa. Podle mapy měl být v lese pramínek, tak jsme ho začali usilovně hledat. Poměrně dlouho jsme pročesávali okolí, ale marně, až jsme opět využili map v mobilu a nakonec ho našli o kus dál v lesíku pod mýtinou. Byl to docela humus, přímo v pramínku se nedalo vůbec nabrat, bylo tam strašně komárů a plavaly v tom breberky, nic lepšího ale nebylo, tak jsme vodu nakonec nabrali a nakapali do ní Eliščinu dezinfekci.

Už jsme byli hodně unavení, ale dovlekli jsme se před druhé Stohy a rozbili tábor až tam. Kolem bylo strašně hmyzu, a Štěpán si během vaření večere asi šestkrát vyklopil těstoviny. Nakonec jsme se ale všichni najedli a až na Vosu, který mezitím psal vedle cestovní deník, zalezli do většího stanu, kde jsme si před spaním zahráli Bang

(a vyhrál šerif!). Podložím byly opět strašné drny, takže naše ležení vypadalo spíš jako vodní postele, ale nějak jsme se mezi ně zapasovali a zalehli před náročným klesáním a stoupáním, které jsme měli před sebou.

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz